

Στην άκρια του ξύλινου πατώματος

Βράδυ χειμώνα, Δεκέμβριος ο μήνας
Στην άκρια του ξύλινου πατώματος
μούσκεμα ακόμα οι αποσκευές μου
μαζεμένες εκεί
Οι σκέψεις, οι φόβοι και οι αλήθειες μου
τις ξεκλειδώνω

Δύο ανύποπτα παιδάκια τότε
περνάγαμε τη γέφυρα του κόσμου μας, ξυπόλυτα
ενώναμε τα χέρια μας
και φτιάχναμε τα όνειρά μας
Κάπου στο βάθος του καιρού
οι Νύμφες έκλωθαν το νήμα τους για μας

Στάλα τη στάλα η βροχή
γεμίζει τον κουβά και το σεντόνι
κόμπο τον κόμπο τυλίγει το κορμί μου
Κουμπώνουν, ξεκουμπώνονται οι ψυχές
ο χρόνος και οι ζωές μας

Στη γέφυρα του κόσμου
ακόμα προχωράμε
Νύμφες υφαίνουνε
σειρήνες ξεπλανεύουν

Τα χέρια μας λυθήκανε
ξέμπλεξαν τα όνειρά μας
Μόνος στη γέφυρα του κόσμου αυτού
μόνος στην άκρια του ξύλινου πατώματος

On the edge of the wooden floor

A winter December night
On the edge of the wooden floor
Even my luggage is damp
All is gathered there
My thoughts, my fears and my truths
Ready to be unlocked

Two unsuspecting children back then
crossing the bridge of our world, barefoot
joining our hands and making dreams
Somewhere in the depth of time
The Nymphs spun the thread of our fate

Drop by drop, the rain fills a bucket
And the bedsheet, knot by knot, covers my body.
The souls button up and unbutton
Like the moments of our time and life

On the bridge of the world,
We still move on
The nymphs weave
The sirens seduce

Our hands are untied, untangling our dreams
Alone on the bridge of this world
Alone on the edge of the wooden floor

Λύκειο Αποστόλων Πέτρου και Παύλου

Au bord du plancher de bois

Une soirée d'hiver, au mois de décembre
Au bord du plancher de bois
Mes bagages encore trempés y sont
Rassemblés
Mes pensées, mes peurs et mes vérités
Je les débloque
Deux enfants insoucians à l'époque
Nous traversons le pont de notre monde, pieds nus
Main dans la main
Et nous faisons des rêves
Quelque part dans les profondeurs du temps
Les Nymphes filaient leur fil pour nous

Goutte à goutte, la pluie
Remplit le seau et le drap
Fibre par fibre enveloppe mon corps

Se boutonnent et se déboutonnent les âmes
Le temps et nos vies
Sur le pont du monde
Nous continuons à avancer
Des nymphes tissent
Des sirènes séduisent
Nos mains se sont déliées
Nos rêves se sont démêlés
Seul sur le pont de ce monde
Seul sur le bord du plancher de bois

Λύκειο Αποστόλων Πέτρου και Παύλου